Tractatus Sextus

norāt modū syllogisandi ꝛ ꝑcatões ꝺcõnū vł orõnū q̄ in syll'is ponūtꝛ: ꝛ ḡ iudicāt de ill' sicut vidēs aliqđ visibile a remotꝭ q̄ iudicat ipm alit ē ꝗ̄ ē.

Ar Illud qđ p̄supponit notū nō dꝫ notificari definitōne. ſꝫ syll's sophistic⁹ hic p̄supponit notus. ḡ male definitōe notificat. Minor pbat. qꝛ est subiectū. Sed de subiecto dꝫ p̄supponi si est ꝛ q̄d est. vt dꝛ p̄mo posterioꝝ. Dōm ꝙ de subiecto debet p̄supponi q̄d nois. id est interpretatio eius. nō tamen opꝫ p̄supponere quid rei

Ar Nō exñs nihil facit apparere. ſꝫ syll's sophisticus est nō exñs. vt dꝛ in definitōe. ḡ nō facit aliquid apparere. Dōm ꝙ syllogism⁹ sophisticus nō est nō exñs simplr. ſꝫ est nō exñs talis syllogismus qualis apparet. qꝛ apparet dyalecticus. i. ꝓbatiuus ꝛ nō est.

Querit Quotuplex sit syll'us sophisticus. Dōm ꝙ triplex. vnus est q̄ peccat in materia tm̄ vt ille q̄ recte syllogisat ex his q̄ videntꝛ ꝓbabilia ꝛ nō sunt. i. q̄ seruat formā syllogisticā. ſꝫ ꝓcedit ex falsis q̄ spēm ꝓbabilis hñt. Alius est peccās in forma tm̄. vt ille q̄ ex ꝓbabilibꝫ est apparens syllogismus. qꝛ scꝫ p̄misse sunt vere ꝓbabiles. ſꝫ forma syllogistica est apparens tm̄. Tertius peccat in vtroqꝫ. ꝛ est qui ex illis q̄ videntꝛ ꝓbabilia ꝛ nō sunt est apparens syllogismus. qꝛ ꝓcedit ex p̄missis falsis. ꝛ que nō seruant formā syllogisticā. Et illa diuisio syllogismi sophistici tangitur in eius definitōne. qꝛ ꝓ quolibet mēbro ponitur vna ꝑticula definitōnis. Et differūt illa tria mēbra sic. qꝛ syll'us peccās in materia tm̄ est vere syllogismus. qꝛ indifferens est ad rōem syll'i vtꝝ ꝓcedat ex veris aut ex falsis. Sed syllogismus peccans in forma vel in vtroqꝫ simł'solum habet apparentiam veri syllogismi

Disputatio est actus syllogisticus vnius ad alterum ad aliquod propositum ostendendum.

Hic Pe. hys. ꝓsequitꝛ de generibꝫ disputatōis. ꝛ elicit illud de q̄ ad ꝓpositū est. ꝛ p̄mo definit disputatōem in cōi. Dicēs ꝙ disputatio est actus sophisticus vnius ad alteꝝ ad aliqđ ꝓpositū ostendendum

Notandū Qꝫ illa definitio disputatōis est causalꝛ. qꝛ datꝛ ꝑ oīa genera causaꝝ. Formalꝛ tangitꝛ cū dꝛ (actus syllogistic⁹) qꝛ actus hꝫ se vt gen⁹. ꝛ est forma cōis cū' dꝛ (syllogisticus) tangitꝛ instrumētū illius actus. ꝛ hꝫ se vt drā. Sed cū dꝛ (vnius ad alteꝝ) tangitur cā efficiens. Et cū additꝛ (ad aliqđ ꝓpositū) tangitur cā materialis. Sꝫ cū ꝯcluditꝛ (ad ostendendū) explicatur causa finalis.

Ar Est aliq̄ disputatio exēplaris. ꝛ aliq̄ inductiua. q̄bꝫ definitio nō ꝯuenit. ḡ nō est bona. Añs ꝓbatꝛ. qꝛ sunt nō actus syllogistici. Dōm ꝙ illius actus q̄ est disputatio est duplex instrumentū. scꝫ ꝑfectum. vt est syll'us. ꝛ imꝑfectū sicut inductio vel exemplū. ꝛ illa instrumēta imꝑfecta reducuntꝛ ad ꝑfectū sub quo ꝯp̄henduntꝛ

Ar. Sophistica disputatio fit ad generādū deceptōēꝫ in respōdēte

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-405/0452
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG